

Fastans dygder

Allah, den Upphöjde, har särskilt utmärkt fastan bland alla dyrkanshandlingar med många dygder och egenskaper, bland dem:

1 – Fastan är för Allah, och Han belönar den

Som det är fastställt i al-Bukhari (1894) och Muslim (1151) från Abu Hurayra, att Profeten ﷺ sade:

”Varje handling som Adams barn gör är för honom själv — den goda handlingen tiofaldigas upp till sju hundra gånger.

Allah, den Upphöjde, sade: ’Utom fastan — den är för Mig, och Jag belönar den.

Han lämnar sin lust, sin mat och sin dryck för Min skull.’”

Ibn Rajab kommenterade denna berättelse:

”Alla handlingar mångdubblas från tio till sju hundra gånger — utom fastan, vars belöning inte begränsas till detta antal.

Allah mångdubblar den med otaliga mångfald, utan begränsning.

Fastan är av tålamodets slag, och Allah säger:

'Endast de tålmodiga får sin belöning utan räkning.' (al-Zumar 10)" (*Lata'if al-Ma'arif*, s. 283–284)

Sedan sade han:

"Belöningen för handlingar mångdubblas av flera orsaker — såsom platsens helighet (t.ex. Haram), eller tidens helighet (t.ex. Ramadan och de tio dagarna av Dhu l-Hijja).

När fastan i sig redan är mer belönad än andra handlingar, blir fastan i Ramadan ännu mer belönad på grund av tidens helighet och för att det är den fasta som Allah har gjort obligatorisk och gjort till en av islams pelare." (*Lata'if al-Ma'arif*, s. 284–286)

I en annan version hos al-Bukhari (7538):

"Varje handling är en försoning, och fastan är för Mig, och Jag belönar den."

Ibn Rajab sade:

"Enligt denna version återgår undantaget till försoningen genom handlingar.

Sufyan ibn Oyayna sade:

'Detta är en av de bästa och mest precisa haditherna.

På Domedagen kommer Allah att hålla räkenskap med Sin tjänare och betala ut rättigheterna till människor från hans handlingar — tills endast fastan återstår.

Då tar Allah på Sig att betala det som återstår av skulderna och låter honom träda in i paradiset genom fastan.'

Det är möjligt att säga att fastans belöning inte minskas genom återbetalning eller vedergällning, utan dess belöning bevaras för dess utövare tills han träder in i paradiset.” (*Lata’if al-Ma’arif*, s. 286)

Han sade också:

”När det gäller Hans ord: ’Den är för Mig’ — det bästa som sagts om dess betydelse är två saker:

1. Fastan består enbart av att lämna själens begär och naturliga lustar för Allahs skull — något som inte finns i någon annan dyrkan.
2. Fastan är en hemlighet mellan tjänaren och hans Herre — ingen annan ser den.

Den består av en inre avsikt som endast Allah känner, och av att avstå från begär som man i vanliga fall kan dölja.” (*Lata’if al-Ma’arif*, s. 289–290)

2 – Den fastande har två glädjestunder

Som det är fastställt i al-Bukhari (1904) och Muslim (1151) från Abu Hurayra, att Profeten ﷺ sade:

”Den fastande har två glädjestunder:

När han bryter fastan gläds han åt sin iftar,
och när han möter sin Herre gläds han åt sin fasta.”

Ibn Rajab sade:

”Glädjen vid iftar kommer av att själen är skapad med en naturlig dragning till mat, dryck och äktenskap.

När den förbjuds detta under en tid och sedan tillåts det vid en annan tid, gläds den — särskilt när behovet är stort.

Om detta är något som Allah älskar, blir det också älskat i sharia.

Den fastande lämnar sina begär under dagen för Allahs skull, och återvänder till dem på natten för Allahs skull.

Han lämnar dem endast på Hans befallning, och återvänder till dem endast på Hans befallning — därför är han lydig i båda tillstånden.

Om han avser med sin mat och dryck att stärka sin kropp för bön och fasta, belönas han för det.

Glädjen vid iftar är alltså en del av Allahs nåd, och faller under Hans ord:

'Säg: Med Allahs nåd och Hans barmhärtighet — låt dem glädjas över det.' (Yunus 58)

Men villkoret är att hans iftar är på det tillåtna.

Om han bryter fastan med det förbjudna är han som den som fastar från det Allah tillåtit och bryter fastan med det Han förbjudit — och hans bön besvaras inte.”

Han fortsätter:

”Glädjen vid mötet med Allah är den glädje han finner i den belöning som är sparad åt honom — när han som mest behöver den.” (*Lata'if al-Ma'arif*, s. 293–295)

3 – Fastandes andedräkt är mer väldoftande hos Allah än mysk

Som det är fastställt i al-Bukhari (1894) och Muslim (1151) från Abu Hurayra, att Profeten ﷺ sade:

”Vid Den i vars hand Muhammads själ är — fastandes andedräkt är mer väldoftande hos Allah på Domedagen än doften av

mysk.”

Ibn Rajab sade:

”Andedräkten (khaluf) är lukten som stiger från magen på grund av fastan.

Den är obehaglig för människor i detta liv, men den är väldoftande hos Allah eftersom den uppstår ur lydnad och sökande av Hans välbehag.

Det finns två betydelser i detta:

1. Fastan är en hemlig handling i detta liv — därför visar Allah den öppet på Domedagen, så att fastande människor blir kända för sin fasta.
2. Om en handling för Allahs skull ger upphov till något som är obehagligt i detta liv, är det inte obehagligt hos Allah — utan älskat och väldoftande.” (*Lata’if al-Ma’arif*, s. 300-302)

4 – I paradiset finns en port som endast de fastande går igenom

Som det är fastställt i al-Bukhari (1896) och Muslim (1152) från Sahl ibn Sa’d, att Profeten ﷺ sade:

”I paradiset finns en port som kallas ’al-Rayyan’.

De fastande går in genom den på Domedagen — ingen annan går in genom den.

Det sägs: ’Var är de fastande?’

De går in genom den, och när den siste har gått in stängs den — och ingen går in genom den efter det.”

5 – Den som fastar en dag för Allahs skull hålls borta från elden i sjuttio år

Som det är fastställt i al-Bukhari (2840) och Muslim (1153) från Abu Sa'ïd al-Khudri, att Profeten ﷺ sade:

”Ingen tjänare fastar en dag för Allahs skull utan att Allah avlägsnar hans ansikte från elden i sjuttio år.”

al-Qurtubi sade:

”För Allahs skull’ betyder i lydnad mot Allah — alltså den som fastar med avsikt att söka Allahs ansikte.” (*Fath al-Bari*, kommentar till 2840)

6 – Fastan är en sköld (skydd) mot elden

Som det är fastställt i de två Sahih-samlingarna från Abu Hurayra, att Profeten ﷺ sade:

”Fastan är en sköld.”

Och hos Ahmad (4/22) och al-Nasa'i (2231) från Othman ibn Abi I-'Äs:

”Fastan är en sköld mot elden, likt en av era sköldar i strid.”
(al-Albani bedömde den som autentisk i *Sahih al-Targhib* 967)

7 – Fastan försonar synder

Som i hadithen från Hudhayfa hos al-Bukhari (525) och Muslim (144), att Profeten ﷺ sade:

”En mans prövningar i hans familj, hans egendom och hans granne försonas genom bön, fasta, allmosa, att befalla det goda

och förbjuda det onda.”

8 – Fastan kommer att ge förbön för sin utövare på Domedagen

Som i hadithen från ‘Abdullah ibn ‘Amr, att Profeten ﷺ sade:

”Fastan och Koranen kommer att ge förbön för tjänaren på Domedagen.

Fastan säger: ‘O Herre, jag hindrade honom från mat och begär — låt mig ge förbön för honom.’

Koranen säger: ‘Jag hindrade honom från sömn på natten — låt mig ge förbön för honom.’

Så de ger förbön.” (Ahmad 2/174 — al-Albani bedömde den som autentisk i *Sahih al-Targhib* 969)